

LÁZSLÓFFY ALADÁR

Uram, ha mióta

*hullámod elkapott,
láttam a tetőt és
láttam az alapot,
mártottál szerető
tüzedbe, jegedbe
s itt viszel fellegként
függve és lebegve.
Amikor elengedsz,
elhagysz és lehullatsz -
ne küldj el, elég ha
megmondod: lehullhatsz,
elmegek ablaknak,
üvegnek, határnak,
melyen az igéid
kijárnak, bejárnak,
léerek langyos és
tavaszi szelekbe,
leszek a doboz, mely
fényeket ereszt be
megtelve illattal,
színekkal, kegyekkel,
mögötted látható
messzi kék heggyekkel,
leszek az esőd, csak
zuhanok keresztül
tornyaid erdején,
ahol csak keresztül ül,
s ha majd a helyemen
már úgysem keresnek,
leszek a semmid, csak
engedd, hogy lehessek.*

EGYÜTT